

Arama Tarama Yanılgısı

Yazar: Mevlüt Baki TAPAN

Esinlenme:

Aziz Nesil (Fil Hamdi), Kurt Kusenbergl (Ters bir bakış)

Koordinatör: Doç. Dr. Fatma ÖZTÜRK DAĞABAKAN

Danışman: Doç. Dr. Ahmet Uğur NALCIOĞLU

Arama Tarama Yanılgısı

Sahne 1

Sahnede iki masa, iki sandalye, Türk bayrağı vardır. Polis memuru İbrahim ve Ayşe sahnede bir şeyler konuşmaktadır.

Dış Ses: Saygıdeğer Konuklar,

Tiyatro, insan varlığının tümünü yansıtan, yaratan, yaşatan sanattır. Edebiyatta metin ağır basar; resimde fotoğrafta, filmde insanın benzerleri. Müzikte ve operada hoş ezgiler, heykelde soyut ya da reel hacimler, balede uyumlu hareket egemendir. Tiyatro ise insanın ta kendisi - bedeniyle ve ruhuyla, maddi, manevi her yönüyle, akli ve aşkıyla, dili ve duygularıyla, yüzüyle yaşantılarıyla...

Bu akşam siz değerli konuklarımıza tamamen bizim yazıp özgünleştirdiğimiz 'Arama Tarama Yanılgısı' adlı polisiye komedi oyununu sahneleyeceğiz. Oyunumuz süresinde siz değerli konuklarımızın da bazı bölümlerde oyunumuza katılmalarını isteyeceğiz. Lütfen bu isteğimize olumlu karşılık veriniz.

*Tiyatromuz Almanya ve Türkiye'deki Polis teşkilatlarının karşılaştırılarak mizahi anlamda ele alındığı, Aziz Nesin'in Fil Hamdi'sinden ve Kurt Kusenberğ'in Ters bir bakış adlı eserlerinden esinlenerek Tiyatroya uyarlandığı özün bir oyundur. İyi seyirler diliyoruz... **(Sahnenin sağ tarafı ışıklanır.)***

Ön Oyun: Mehmet, Ramazan ve Fil Hamdi gelir. Polisler afişe dalar, Selim sıyrılıp kaçar. **(Sol taraf ışıklanır, sağ taraf karanlık.)**

Ayşe seyirciyi fark eder. Seyirciye doğru yönelir.

Anlatıcı Ayşe – Ah burdamıydınız? Ben polis memuru Ayşe. Malumunuz başı yoğun bir Türk polisiyim. Bu arkadam gördüğünüzde İbrahim, mesai arkadaşım. Haaa unutmadan, birde amirimiz var. Biraz aksi huyludur. Bir anı bir anını tutmaz. Sizde çok iyi bilirsiniz ki işimiz suçluları kovalamak, e bazende kovalayamamak. Yani işleri elimize yüzümüze bulaştırmakta üstümüze yoktur. Ben ne kadar anlatsam boş. Gelin hep birlikte izleyelim. (Dosyanın birini bırakır) Gelince Haber ver (çıkır).

Ayşe sahneden çıkar. İstanbul amiri sahneye gelir.

İstanbul Amiri – Oy anam oy, başım çatlıyor. Hay ben senin Halil gelmişine geçmişine ne edeyim.

Polis Memuru İbrahim - (Ayağa kalkar. Yüksek sesle) Günaydın efendim.

Polis Amiri – Yavaşşşş, yavaş ulan, başım çatlıyor.

Polis Memuru İbrahim – (Sessizce) Çok affedersiniz efendim.

Polis Amiri – (Masasına oturur) Ne diye fısır fısır konuşuyorsun be adam hiçbir şey anlamıyorum.

Polis Memuru İbrahim – Efendim Ayşe geldi. Bugün sizin için çok önemli notlar varmış.

Polis Amiri – Tamam tamam sus, sabah sabah başımı ütüleme. Çağır hemen gelsin, ama sessiz olsun.

Polis memuru İbrahim hemen telefona sarılır. Ayşe’yi çağırır. Bir süre sonra *kapı çalar*. Amir gel der. *Kapı bir kez daha çalar ve amir yüksek sesle gel diye bağırır. Başını iki elinin arasına alır ve homurdanır. İstanbul kadın polis memuru içeriye girer. Elinde birkaç dosya vardır. İçeriye girdiğinde dosyaları düşürür ve toparlamaya çalışır.*

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Günaydın efendim.

İstanbul Amiri – Rüyada mı gördün beni kızım? Sabah sabah elinde bir ton dosya ile kapıma dayandın.

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Efendim bugün için önemli notlarınız var.

İstanbul Amiri – Ne bağıryorsun o zaman ciyak ciyak kızım en önemlisi hangisiye oku hemen.

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Efendim karınız aradı, akşam eve gelirken 2 kilo patates, 1 kilo kıyma, 3 kilo patlıcan getirmenizi söyledi.

İstanbul Amiri – Kes kes tamam başka?

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Efendim arkadaşınız Halil bey aradı.

İstanbul Amiri – Ne duruyorsun kızım oku hemen öyleyse.

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Tavlanız yarım kalmış, mızıkçılık yapmasında bir ara gelsin dedi.

İstanbul Amiri – Bak işte bu iyi bir haber. Demek öyle dedi höhteher ha... , alırım onun ifadesini. Kızım bunu not al ve bana hatırlat.

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Ayrıca efendim çok önemli olmasa da bir mesele daha var. Fil Hamdi adında azılı bir katil iki polis memurunun dikkatsizliğini fırsat bilerek kaçmış. Çok tehlikeli olduğu söyleniyor.

İstanbul Amiri – Tamam tamam teferruatı geç, yok mu bu adamın eşkali?

İstanbul Kadın Memur Ayşe - Efendim, nasıl söylesem ki, katili görenlerin dediklerine göre, otuz ya da otuz beş yaşlarında, kimilerine göre de elli olabilirmiş, uzun boyluda olabilirmiş, kısa boyluda, saçları dökülmüşte olabilirmiş, ama bazıları da diyor ki gür saçlı (*amir söze müdahale eder.*)

İstanbul Amir - Yav arkadaş bırakmadılar ki ağız tadıyla şurada kafa dinleyelim. Neymiş efendim azılı bir katilmiş, yok efendim dolandırıcıymış falanmış fiştanmış. (*Kadın polis memuruna döner.*) Neyse evladım sen tarif et bakalım şu adamı. Kimmiş neyin nesiymiş bilelim.

İstanbul Kadın Memur Ayşe - Efendim, ahalden öğrendiğimiz dedikodulara bakılacak olursa, katil yetmiş ya da doksan kilo ağırlığında, kumral ya da siyah saçlı, üç dişi eksik, üst çenede bir azı dişi altın kaplama, çizgili kahverengi gömlekli, saçları oldukça dökülmüş, ama tamda dökülmemiş, kahverengi ya da siyah gözlü, “**Fil Hamdi**” adında azılı bir dolandırıcı.

İstanbul Amir - Dur kızım dur. Zaten kafam bir milyon, birde sen başımı ağrıtmı. (*İbrahim'e doğru işaret eder.*) Hem bu tarife göre memleketin yarısını buraya toplamamız gerekir. (*İbrahime döner*) Sende boş boş durma anons geç hemen. (*Polis memuru İbrahim aceleyle telsizi alır ve anons geçer.*) Sende devam et kızım.

İstanbul Kadın Memur Ayşe – Efendim mahalleden Şaziye hanımın dediğine göre, yakışıklımı yakışıklı heybetlimi heybetli, karakaşlı kara gözlü birisiymiş.

Amir, kadın memur konuştuğu başını sallar.

İstanbul Amir – Ben bu baş ağrısıyla daha fazla dayanamayacağım bana müsaade. Sen dosyayı İbrahim'e ver o gerekeni yapar.

Ayşe dosyayı İbrahim'e götürür.

İbrahim – (*Yüzü asık*) Bırak dosyayı şuraya bana hemen git Ramazan ile Mehmet'i çağır.

Ayşe çıkar. İbrahim dosyaya bakar ve kendi kendine konuşur. Kapıdan içeriye Mehmet ve Ramazan girer. Yanlarına doğru gider. Dosyayı onlara uzatır. Kapıdan çıkar. Arkasından Mehmet ve Ramazan çıkar. Ayşe sahnede tek kalır.

Anlatıcı Ayşe – Görüyorsunuz ya biz de işler böyle. Arama Tarama İşleri, yanlış da diyebiliriz. Suçlu yakalamak mı? Tam bir karmaşa. Sakın sadece bizim buralarda yaşanıyor sanmayın. İsterseniz sizleri Almanya'ya götüreyim. Kendi gözlemlerinizle görün.

Işık söner.

Sahne 2

Sahne ikiye ayrılmıştır. Seyirciye göre sahnenin sağ tarafı aydınlıktır. Sahnenin sol tarafı karanlıktır. Seyirciye göre sol tarafta kalan sahnede, bir masa, bir sandalye, bir Almanya bayrağı vardır. Sağ tarafta bulunan sahnede Polis memuru Wichter beklemektedir. Rotmann çıkagelir.

Rotmann – Bu da ne? Şu, şu bu tarafa bakan adamı bir yerden gözüm ısıyor ama nerden. Aşağılık şey, nerden karşıma çıktı. Üçkâğıtçı kuzenime ne kadar da benziyor. (*Bir süre ters ve aşağılırcasına bakıp, çekip gider. Giderken çarpıp yere düşerler.*)(Hızla uzaklaşır.)

Wichter – (*Ayağa kalkar. Üzerini temizlemeye çalışır.*) Adama bak, üstümü başımı ne hale getirdi. Gösteririm sana ben. Bir polis memuruna çarpıp kaçmak neymiş görürsün.

Telaşla elini silahına doğru götürür. Bir süre silahı arar. Bulur ve çıkartmaya çalışır. Ve silah patlar. Kurşun kendi ayağına isabet eder. Avazı çıktığı kadar bağırır ve inler. Yere düşer ve amirini arar. Amir Kertzig sandalyesinde oturur ve ayakları masanın üstünde uyumaktadır. Telefon sesi ile irkilir. Sol tarafta bulunan sahne telefon sesi ile aydınlanır.

Amir Kertzig - (*Bir süre telefonunu arar. Bulur ve cevap verir.*) Amir Kertzig

Wichter: Amirim ben Wichter.

Amir Kertzig – Hangi Wichter?

Wichter – Lobde Graben’de görevli yeni atanan polis memuru Wichter.

Amir Kertzig – (*Bir süre düşünür.*) Ah evet şu acemi çaylak Wichter, hatırladım seni. Sesin kötü geliyor. Seni dinliyorum! Anlat bakalım derdin nedir.

Wichter – Amirim biraz önce bir yaya bana çarptı ve kaçtı.

Amir Kertzig – Neee biraz önce bir kaya sanamı çarptı.

Wichter – Efendim kaya değil, yaya yaya

Amir Kertzig – Ne olmuş yayaya

Wichter: İıı şey, yani efendim arkasından koştum ama adam tazi kadar hızlıydı ve yakalayamadım.

Amir Kertzig – Adam mı? Peki sen nasılsın?

Wichter – Vurulmuş

Amir Kertzig – Soyulmuş mu?

Wichter – Hayır efendim vurulmuş!

Amir Kertzig – Kim vurulmuş?

Wichter – Ben vuruldum efendim, o pis herifi yakalayayım derken silahım ateş aldı.

Amir Kertzig - Neee vuruldun mu? Peki, onu görsen tanır mısın?

Wichter – Tanımam mı efendim? Yedi sülalesini bile tanırım. Kızıl bir sakalı vardı.

Amir Kertzig - Neee yanında kızı da mı vardı? Vay utanmaz herif, hem de kızının yanında bir Alman polis küçük düşürmek haaaaa, gösteririm ben ona

Wichter - (*Kızgın*) Hayır efendim sakal diyorum. Kızıl bir sakalı vardı.

Amir Kertzig - Vay pis sakallı hergele, birde utanmadan kaçtı haaaa hemen bütün birimlere haber veriyorum. Senin içinde bir ambulans göndereceğim.

Amir Kertzig telefonu kapatır.

Amir Kertzig - (*Bağırır*) Müllerrrr, yine nereye kayboldu bu adam. Müllerrrrr

Polis Memuru Müller - (*Müller telaşla gelir.*) Beni mi çağırdınız efendim?

Amir Kertzig – Tabi ki seni çağırdım aptal herif! Acilen çaylak Wichter’in bulunduğu yere bir Ambulans gönderin. Ayrıca bölgede ki tüm birimlere anons geçilsin.

Polis Memuru Müller - (*Kapıdan çıkmak üzereyken durur*) Eeeee şey efendim. Tam olarak ne anonsu geçeceğim?

Amir Kertzig – Ahmak herif tabi ki de civarda ki bütün kızıl sakallıların toplanmasını (*Amir çıkar*)

Müller – Hay içine edeyim bütün Almanya kızıl sakallı dolu.

Lukas, Maria, Stefie diye bağırır. Lukas, Maria ve Stefie sahneye gelir.

Stefie – Evet kimi vuruyoruz?

Maria – Ayyyy kimseyi vurmayalım beni kan tutar.

Lukas – Ya bir durun kimseyi vurmuyoruz.

Stefie – Vuralım bence mesele kökten kapanır.

Maria – Ay şimdi her taraf pislenecek.

Lukas – Ya bir susunda adamı dinleyelim.

Müller – Arkadaşlar çaylak Wichter'in başına bir iş gelmiş.

Lukas – Hiç şaşırmadım.

Stefie – İlk geldiği gün söylemiştim onu vuralım bir işe yaramaz diye.

Maria – Ay kıyamam aynı kardeşime benziyordu.

Müller – Birisi Wichter'e saldırmış bunu yapanı buraya getirmeniz gerekiyor.

Stefie – Bulup getirmek çok zahmetli olur. Vuralım bence.

Müller – Kimseyi vurmuyoruz arkadaşlar. Adamı yakalayıp buraya getiriyoruz. Orta boylu bir adam. Kızıl sakalları varmış.

Stefie – O zaman gidip kızıl sakallıları vuralım.

Maria – Ama benim babamda kızıl sakallı.

Lukas – Ya arkadaşlar bir susun. Ne vurması, yakalayıp getirin diyor.

Maria – Evet bencede babamı vurmayalım.

Müller – Kesin sesinizi be, kimseyi vurmuyoruz diyorum. Yakalayıp getirin diyorum sadece hepsi bu.

Maria – Babamı da mı getirelim?

Müller – Bulduğunuz bütün kızıl sakallıları getirin işte.

Işık söner.

Sahne 3

Müzik: Kadifeden İncesi

Olay: Gezinen iki polis memuru aralarında konuşarak sahneye çıkarlar.

Polis Memuru Mehmet: Ayıp oldu be Ramazan kardeşim. Akşama kadar fır dolandık, şu Fil Hamdi'yi yakalayamadık.

Polis Memuru Ramazan: Şu adam olmasın? Belki de odur. Soralım. *(Adamın yanına giderler:)*

Polis Memuru Ramazan: Bayım senin adın ne?

Adam (Mustafa): Mustafa... *(Birbirinin kulağına:)*

Polis Memuru Mehmet: Mustafa, diyor.

Polis Memuru Ramazan: Hamdi diyecek değil ya... Adını saklıyor.

Polis Memuru Mehmet: Akli sıra bizi kandıracak.

Polis Memuru Mehmet: Bayım, biraz gelir misiniz? *(Adamı yaka paça alıp götürürler. Sahneden çıkarlar.)*

Sahne 4

Karakol, Amir, İbrahim oturur ve Ramazanlar gelir.

Mehmet: Amirim Fil Hamdiyi yakaladık.

İbrahim: Buraya niye getirdiniz? Nezarette yer mi kalmadı?

Amir: (ayağa kalkar sarhoşa hitaben) Senin adın ne?

Sarhoş Mustafa: (sadece güler ve Neriman... diye bağırır)

Amir: Bundan iş çıkmaz. Bunu içeri atın, başka gidin bulun. (Ramazanlar çıkar)

Işık söner...

Sahne 5

Sahne bir sokak görünümündedir. Çiçekçi kız çiçek satarak sahneye gelir. Ardından iki polis memuru sahneye çıkar.

Çingene Kız – Aman be vereyim abime bir çiçek yarasın be

Polis Memuru Ramazan – Devrem alsana bir çiçek.

Polis Memuru Mehmet – Lan Ramazan baksana şuna, Fil Hamdi değil mi bu? Kılık değiştirmiş olmasın?

Polis Memuru Ramazan – Öylemi diyorsun devrem?

Çingene Kız – Aman be abi almaz mısın bir çiçek? Ağaç oldum burda.

Polis Memuru Mehmet – Gel bakayım sen buraya, Ramazan sende bak bakayım şu evraka, kaç dişi yoktu.

Polis Memuru Ramazan – Üç dişi eksik, üst çenede bir azı dişi altın kaplama.

Polis Memuru Mehmet – Bir, iki, üç, dört, iki dakika rahat dur be kızım bak şaşırttın beni. Bir, iki, üç, dört, beş, yirmi dört, yirmi dört dişi var.

Polis Memuru Ramazan – Yirmi dört mü? Senin kaç dişin eksik biliyor musun?

Çingene Kız – Sekiz.

Polis Memuru Ramazan – Çektirmiştir. Delilleri ortadan kaldırmak için çektirmiştir.

Çingene Kız – Benim dişlerim takmadır. Ağzımda hiç kendi dişim yok.

Polis Memuru Mehmet – Evrakta hiç takma olup olmadığı yazıyor muydu?

Polis Memuru Ramazan – Yazmıyor devrem, unutmuşlardır. Bu canım bu, ta kendisi. Köpek dişine baksan, altın kaplama.

Polis Memuru Mehmet – Vay uyanık vay, dişlerini çektirdin demek. Hadi hadi bizimle geleceksin.

Çingene Kız – Nereye abi?

Polis Memuru Mehmet – Karakola! Yürü!

Çingene Kız – İmdat adam kaçırıyorlar. Polis yok mu?

Polis Memuru Ramazan – Aptal biz zaten polisiz.

Işık söner

Sahne 6

Amirle İbrahim karakola girerler. Mehmet ve Ramazan çiçekçi kızı koluna takmışlardır. Çiçek sepeti Ramazan'ın elindedir.

Amir – Kim lan bu?

Polis Memuru Mehmet – Fil Hamdi amirim.

Çingene Kız – Fil mi? Hamdi mi? Oha derim be, yuh sana lan.

İbrahim – Belli ki bizimkiler çuvalламиşlar amirim.

Polis Memuru Ramazan – Ne diyor bu devrem_

Çiçekçi kız sepetini kapar.

Çingene Kız – Çiçekçiyim ben çiçekçi! Nerem benziyor benim file beee, bir çiçekte sana satayım mı amirim? Şansın açılır. Belki fili yakalarsın.

Polis Memuru Mehmet – Amirim kılık değiştirmiş. Tanımayalım diye de beş dişini çektirmiş.

Amir – Vay alçak vay, vay uyanık vay, demek öyle haaaa.

İbrahim – Aç bakayım azını.

Çingene Kız – Amirim ne diş çektirmesi beee, ben çiçek satarım diyorum sana da vereyim bir çiçek işte gel inat etme.

Amir – Tamam tamam kafa ütöleme, çiçeklerin tazemi?

İbrahim – Amirim, az önce dert yanıyordunuz ya hanım beni eve almayacak diye, fırsat karakolumuza kadar geldi. Alın bir çiçek işte akşam yengenin gönlünü alırsınız.

Polis Memuru Ramazan – Devrem tutma beni ben bu yalakayı dövecem.

Amir – Kaç para bakayım bu çiçekler?

Çingene Kız – on liracık amirim, ama sen yirmi lira verersen birde falına bakarım.

Amir - Al şu on lirayı al, atın şunu nezarete, içeride fal bakacak bol bol zaman bulursun.
(Ramazanlar çıkarlar)

İbrahim – Valla amirim bunlar bu işi beceremeyecek.

Amir – Yok yok Türk polisi suçlu bulur. Bulamasada mutlaka bir suçlu bulur getirir.

Kapı çalar. İçeriye Ayşe girer

Polis Ayşe - Amirimmmm

Amir – Zıkkımın köküüüüü

Polis Ayşe – Amirim tavla oynamaya gidecektiniz.

Amir – Ooo geç kaldım. İbrahim bu çok önemli. Burası sana emanet, ben şu herifin dersini verip geleyim. Aman haa karakolu boş bırakma.

İbrahim – Hiç gözünün arkada kalmasın amirim. Dört gözle karakolda bekliyorum.

Amir çıkar.

Sahne 7

Sahne iki sandalye, bir masa, bir tavladan oluşmaktadır.

Fil Hamdi Halil – Ammada sözünün eri çıktın haaa, şu saate bak, ağaç ettin beni burada.

Amir – Eeee devletin işi biter mi? Azılı suçluların peşinden koşuyoruz. Fil mi? Hamdi mi? Birisi türemiş meydana adamın peşinden koşturup duruyoruz.

Fil Hamdi Halil – (Şüphelenir) Nasıl biriymiş bu fil Hamdi?

Amir: Eşkâli anlatır. Tıpkı sen aslında. Bir ara bizim çocuklara diyeyim sana da baksınlar.

Fil Hamdi Halil: (Seyirciye döner, sırttır.) Olur, bir ara uğrarım.

Fil Hamdi Halil – Vay beee dersimi iyi çalışmışım altı altı attım gördün mü sözde amir?

Işık söner.

Sahne 8

Sahne Almanya bayrağı, 3 Alman polisi seyircinin olduğu yerden sahneye gelirler.

Stefie – Vuralım

Maria – Ortalık batmasın.

Lukas – Ne vurması akıllı olun.

Seyircilerden birkaç kişi alınır (3 erkek, 1 kız) ve sokak kapısından karakola giderler.

Sahne 9

Sahne Alman karakolu.

Amir – Kim bunlar?

Lukas – Efendim emir buyurduğunuz çaylak Wichter'in başına iş açan kızıl sakallılar.

Amir – Çağırın Wichter'i buraya

Müller çıkar ve Wichter'i getirmeye gider.

Stefie – Amirim teşhise gerek yok bence hepsini vuralım.

Maria – Ay yok şu kuzenime benziyor. Bu kız kardeşime, ay buda çok yakışıklı.

Lukas – Tanrım ne olur aklıma sahip çık.

Müller ve Wichter içeriye girerler.

Amir – Bak bakalım Wichter bunlardan hangisi seni bu duruma düşüren adam.

Wichter – Bu değil amirim. Buda değil, ama bunu gözüm bir yerden ısıyor. Yanılmıyorsam buda ters ters bakmıştı bana.

Stefie – Vuralım o zaman bunu.

Wichter – Buda değil amirim.

Stefie – Ama buda suçluya benziyor.

Lukas – Tanrım gerçekten aklımı kaçırmak üzereyim.

Wichter – Hayır hayır amirim. Buda değil.

Stefie – Bence bunların hepsi suçlu.

Maria – Ay yok bu çok yakışıklı baksana neresi suçlu bunun?

Amir – Yeterrrr, atın bunların tümünü içeriye, bana akşama kadar öbür kızıl sakallıları bulup getirin. Hem muhtemelen bunlardı. Hepsi zaten bu şehirden değil mi canım. Sorgulanacaklar, ancak sorgunun suiistimal edileceği düşünülmesin. Sert, vahşi ve kaba yöntemler uygulanmaz. Oldukça kibar ve narin bir yöntemle yapılır bu işler. Gizli polislerimiz uzun zamandır çalışıyor. Bu tarz kişileri ve akrabalarını arşivledi. Bunları konuşturmanın yolunu da buldular tabi. Mesela Hiltinin vızıltısı, (hitli sesi) Ağzından köpük saçan köpeklerin havlaması, (köpek sesi) Kuzey halkının şarkıları gibi... (Kuzey şarkıları)

Bunlar düzgün uygulandığında oldukça iyi etkilerini gösteriyor. Nasıl ve neyle sorgulandıkları önemli mi aslında? Doğru ya da yanlış. Her şekilde bunu yapan polisler zevk almasını iyi biliyor. Nihayetinde bu yöntemler 58 şüpheliye de uygulanacak. **Sahne kararır.**

Dış Ses: Bu yöntemler bilindik Polis sorgulama yöntemi malum. Biraz modernleşmesinde fayda var tabi. (*Polisler ve seyirciler çıkarlar.*)

Sahne 10

Rotmann'ın evi, kapı çalar. Evde Hans vardır. Kapıyı umursamaz. Kapı birkaç kez yine çalar. Sonra kalkar ve açar.

Rotmann - Ne diye kapıyı açmıyorsun Albert?

Hans – Neden giderken çöpleri götürmedin Rotmann?

Rotmann – Neden yemeği yapmadın Albert?

Hans – Suç bende neden vaktimi senin için gelen mektubu çevirmeye harcıyorsam.

Rotmann – Türkiye'den mektup mu geldi Albert?

Hans – Evet, ama bunu sana vermeyi hiç düşünmüyorum. (*Bir süre mektubu almak için uğraşır.*)

Rotmann – Bunu doğru çevirdiğine emin misin?

Hans – Tabi ki doğru çevirdim. İstanbul'a gidiyorsun iş başvurun kabul edilmiş.

Kapı çalar. Albert kapıyı açmaya gider. İçeriye Stefie girer.

Stefie - Çekil şurdan Albert, sende tıpkı o sefil Wichter'e benziyorsun ezmeyim kafanı. (*Rotmann'a bakar*) Rotmann, Rotmann... Nihayet seni yakaladım. Kızıl sakallı şirin şey seni...

Rotmann – Bayan Stefie, bende tam size geliyordum.

Stefie: Öyle mi?

Rotmann: Evet, kira için geliyordum. Buyurun. (parayı uzatır.)

Stefie – Şansına dua et, hem kirayı ödediğin için (*parayı alır*) Hemde bu kızıl sakallarınla seni tutuklayıp içeriye atmadığım için, zaten kimseyi vuramadım, inan bana seni vururdum o zaman.

Stefie sahneden çıkar. (Hansı yine iter.

Hans – Vakit kaybetmeden hemen pasaport işlemlerine başlamasın Rotmann.

Rotmann – Haklısın, üstelik en güzel kravatımı takmalıyım. Bu kravat, günün anlam ve önemini anlatan en iyi kravat olsa gerek...

Hans: Bende uğurlayayım seni...

Rotmann kravatı takar ve Hans ile birlikte evden ayrılır.

Sahne 11

Müzik: Erzurum + Tiren sesi.

Sahne: Bir sehpa, Üç Sandalye, tavla. Bir bardak ve resimler...

Olay: İki memur tavla oynar ve aralarında konuşurlar. Bir adam da beride salep içmektedir.

Polis Memuru Mehmet: Yok artık arkadaş, bir adam üç el boyunca hep mi düşüş atar? Oynamıyorum ben arkadaş. Ramazan, kardeşim, şu salep içen herif mutlaka Fil Hamdi.

Polis Memuru Ramazan: Hııı... Benziyor... Resmi çıkarayım da bakalım hele. (Bir resim çıkarır, arkadaşına gösterir.)

Polis Memuru Mehmet: O değil be Ramazan. O senin resmin!

Polis Memuru Ramazan: Hıı... Bayramda çektiymiştim. Nasıl!

Polis Memuru Mehmet: İyi ama, acık gülsedydin be!... Şu Fil Hamdi'nin resmini bul...

(Ramazan cebinden bir sürü resim çıkarır, karıştırır:)

Polis Memuru Ramazan: Bu benim oğlanın resmi... Bu askerlik hatırası. Bu kimdi Mehmet?

Polis Memuru Mehmet: O mu? Şey olacak... Eroin kaçakçısı Duman Ali var ya... o işte canım.

Polis Memuru Ramazan: Bu da otel faresi Suphi... *(Resimler birbirine karışır, bazıları yere düşer.)*

Polis Memuru Mehmet: Bul şu Fili be Ramazan!

(Mehmet'le Ramazan resimleri karıştırırlar, Fil Hamdi'nin resmini ararlar. Mehmet resimleri toplar eline alır.)

Polis Memuru Ramazan: Çabuk ol Mehmet... Herif salebi içti, kaçacak...

Polis Memuru Ramazan: Bak nasıl bakıyor etrafına?

Polis Memuru Mehmet: Buldum, şu resim olacak. Tamam, ta kendisi! *(Şüphelendikleri adamın yanına giderler.)*

Polis Memuru Mehmet: Hemşerim, şöyle dursana... *(Bir resme, bir de adamın yüzüne bakarlar.)*

Polis Memuru Mehmet: Bir de yan dur bakayım.

Polis Memuru Mehmet: Ah, benzemiyor bu Ramazan.

Polis Memuru Ramazan: Bir kere de komiser bey görsün Mehmet. Belki o benzetir.

Polis Memuru Mehmet: Hemşerim, haydi yürü... Karakola kadar gideceksin. *(sahneden çıkarlar.)*
Alman Jenerik Müziği+Işıklar söner...

Sahne 12

Sahne: 4 sandalye, bir sehpa Üç çay bardağı.

Polis Memuru Ayşe+Anlatıcı: Şu cennet vatanımın küçük vilayetlerinden birinin kahvesinde çay yudumlayayım hele. *(kendi kendine)* Ne kadar da çok işsiz var burada... *(Sahnedeyse seyircilere hitaben konuşur.)* Kimi çay içer, kimi okey oynar, kimi kâğıt. *(Müzik çalarken, elinde bardakla polislere çay verip, bir yere geçip oturur.)*

Olay: Zayıf, esmer, sık saçlı biri oturuyor. İki memur içeri girer. Sahneye selam verir. Konuşmaya başlarlar.

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Dün ben üç tane Fil Hamdi yakaladım, komiser hiç birini beğenmedi.

Polis Memuru Mehmet: Şu bizim komiser de ama müşkülpesent haaa... *(Otururlar)*

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Hişşşt! Yavaş konuş, çaktırma. Şu çay içen adama yan gözle bak!

Polis Memuru Mehmet: O be... Ta kendisi!

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Ama gelen evrakta şişman diye yazıyordu. Bu zayıf, iskelet gibi herif...

Polis Memuru Mehmet: Zayıflamıştır birader, kaçak gezmek kolay mı?

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Öyle ya... Ama bu esmer, Fil Hamdi kumralmış.

Polis Memuru Mehmet: Dağda, bayırda gezmekten rengi atmıştır.

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Haklısın. Yalnız birader, bunun sık siyah saçları var. Evrakta Fil Hamdi'nin saçları dökülmüş diye yazıyordu.

Polis Memuru Mehmet: Eh artık o kadarcık da olur. Herif tanınmamak için belki peruk takmıştır.

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Ne duruyoruz? Yakalayalım. *(Adama yaklaşırlar.)*

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Adın ne senin?

Adam (Hamdi): Hamdi...*(Birbirlerine manalı manalı bakıp gülerler.)*

Polis Memuru Mehmet: Yürü bakalım karakola... Haydi! *(Adama tekme atar, itip kakar.)*

Adam (Hamdi): Ne var? Ne oldu?

Vilayet Bayan Memur (Ramazan): Fazla sorma! Karakolda öğrenirsin.

Polis memuru Ayşe+Anlatıcı: Zavalıcık gidedursun karakola. Bizde şöyle bir etraflıca Alamanya'ya uzanalım mı? Ee... Haydi bakalım...

Işıklar söner... Dekor kaldırılır.

Sahne 13

Müzik: *İşkence ve çığlık sesleri*

Sahne: Almanya Bayrağı, Bir sandalye. (Suçlu: muhammet)

Olay: *Müller içerdedir. Lukas ve Stefieye bağırır. Suçluyu getirin. Stefie, Lukas ve Maria suçluyu getirir. Oturtur.*

Stefie: Bence burada vuralım.

Maria: Ay çok yakışıklı ama...

Lukas: Hayır. Sorgulamaya getirdik. (Konuşma tekrarlanır) (Maria ağlamaya başlar...)

Bay Müller: Yeter... Sen Maria, ağlamayı kes ya da çık dışarıda ağla.

(Müller ve Lukas işkenceye başlar.)

(Amir Kerzig gelir.)

Bay Müller: Bay Kertzig, bazıları suçlarını hafifletmek, acılarının biraz dinmesini sağlamak için suçlarını itiraf ettiler.

Amir Kertzig: Güzel, nasıl itiraflar var?

Bay Müller: Karşıdan karşıya geçerken, henüz yolun ortasındayken kırmızı ışık yanmış ama o bunu dikkate almadan karşıya geçmiş. Dahası bazıları şişelerin depozitolarını çöplerden toplayıp, bunların paralarıyla da çay alıyorlarmış. *(Amir yüzünü ekşitir)*

Amir Kertzig: *Ya bu? (suçluyu gösterir.)*

Polis Memuru (Lukas): Bu suçlu komşusunun bahçesinde bir fare öldürmüş.

Stefie: Ben vuralım demiştim.

Maria: Ama bir farecik, ne olacak ki?

Lukas: Ama komşunun bahçesinde.

Amir Kertzig: Bay Müller!

Bay Müller: Buyurun Amirim.

Amir Kertzig: Çabuk şu beceriksizleri dışarı gönder.

Bay Müller: Siz Stefie ve Maria. Suçluyu alın ve kaybolun. (Maria ve Steifi söylenerek çıkar.)

Amir Kertzig: Devam edin. Başka nasıl suçlar var?

Müller: Anlat! (Lukasa hitaben)

Lukas: Şurada duran yolcu yolda giderken yere sigara izmaritini düşürdükten sonra eğilip almamış. Bu da yere tükürmüştü. (Müller anlatacağı sırada... Lukas söze tekrar devam eder.)

Polis Memuru (Lukas): Bay Kertzig, dahası da var. Bu suçlu otoyolda güya benzini bitmiş diye durmuş. Şurada duran suçluda aynı otobanda yürürken yakalandı bay Kertzig. Yalnız, bazıları hala suçlarını itiraf etmedi. Suçsuz olduklarını iddia ediyorlar.

Amir Kertzig: Devam edin. Daha da derinlemesine bir sorgulama gerekli. Ben yemeğe çıkıyorum.

(Amir çıkar, diğerleri de işkence ederek adamı götürürler ve sahneden çıkarlar.)

Işıklar söner...

Sahne 14

Türk karakolu. Amir ve İbrahim oturur. Kapı çalar. İçeriye Ayşe girer.

Polis Memuru Ayşe – Efendim kaç gündür telefonlar susmak bilmedi. Binlerce ihbar aldık.

İbrahim – Binlerce mi? Yok artık, ne ara bu kadar çoğaldı yahu?

Polis Memuru Ayşe – Yüzlerce demek istemiştim efendim.

İbrahim – Yüzlerce mi? Vah vah tüh tüh.

Polis Memuru Ayşe – Siz burada gününüzü çay içip gazete okumakla geçirirken çoğaldı.

Amir öhü öhü diye ses çıkarır.

Amir – Tamam tamam anladık. Sen dosyaları her zaman ki gibi arşive gönder. Onları incelemeye ne senin ömrün yeter, nede benim sabrım. Haaa unutmadan içeride ki filleri de civar illerde ki karakollara gönder. Birazınıda salın gitsin. İbrahim oğlum sende buraya gel. (Ayşe çıkar)

İbrahim - Emredin amirim.

Amir – Söyle bizim şu hafiyelere, havaalanına gitsinler. Uçanı kaçanı, gözlerine batanı tutup buraya getirsinler. Belli ki adam yurt dışına kaçacak. Ben şimdi çıkıyorum Halil yurt dışına gidecek onu uğurlayacağım.

Hepsi sahneden çıkar. Işık söner.

Sahne 15

Sahne karakol görünümündedir. Masa, sandalye ve bir Alman bayrağı vardır. Sol tarafta müller masa oturmaktadır. Sağ taraftaki masa amirin masasıdır ve boştur. Rotmann sahneye gelir. Sahnede Wichter'i görür.

Rotmann - Hay şanssıma tüküreyim. Yine o herif. Geçen sefer yanılmıştım. O pis kuzenime ne kadar çok benziyor. En iyisi gülümseyeyim.

Wichter – İlginç! Bu adamı gözüm bir yerden ısıyor.

Rotmann - *(Telaşlı halde Müllere doğru ilerler.)* Merhaba, pasaport çıkartmak için geldim. Girişteki memur tüm evraklarımın tam olduğunu söyledi.

Müller - *(Rotmann'a bakar. Kendi kendine söylenir.)* Evraklar.

Rotmann – Şeyyy, mümkünse bugün hemen almam gerekiyor.

Müller – *(Müller ters bir şekilde Rotmann'ın yüzüne bakar.)* Bu kolay bir iş değil. *(Başını sallar)* Günler, hatta haftalar bile sürebilir.

Rotmann – Bu mümkün değil! Benim hemen almam gerekiyor.

Müller – Benimde şuan bunu yapmam mümkün değil. Bunu ancak amirim yapabilir.

Rotmann - *(Sinirlenir, hiddetle)* O zaman o yapsın. *(Memur kâğıtları karıştırır ve ayağı kalkar)*

Müller – Ne diye sinirleniyorsun be adam! Al evraklarını şu karşı masaya git. Amirim birazdan gelir. Derdini ona anlatırsın.

Rotmann amirin masasında beklemektedir. Bu sırada sahnenin sağ tarafında bir polis memuru ve bir kızıl sakallı sahneye gelir ve sahnenin sol tarafından çıkarlar. Arkasından bir polis memuru ve bir kızıl sakallı daha girer ve sahnenin sol tarafından çıkarlar.

Rotmann – Karakol kızıl sakallıdan geçilmiyor. Aşağısı da tıka basa kızıl sakallı dolu. Neyse ki tıraş oldum.

Amir Kertzig - *(Yüksek sesle)* Ah şu çömez memurlar. Ne kadarda korkaktırlar. Hayatta kendi inisiyatiflerini kullanamazlar. *(Normal ses tonuyla)* İnanın bana oturduğunuz yerden Pasaportunuzu alırsınız. Bunu belirtmemeye gerek yok sanırım. *(Masasına oturur ve elinde ki pasaportu kaşeler ve imzalar.)* Tebrik ederim sizi bay Rotmann pasaportunuz hazır. *(Rotmann'ı süzer)* Ne kadarda şık ve ilginç bir Kravat takmışsınız. *(Kravatı gösterir)* Bir şehir planı değil mi bu?

Rotmann - Evet, İstanbul'un haritası.

Amir Kertzig – Ne kadar da hoş *(Ayağa kalkar, elini tutar, kapıya kadar uğurlar.)*

(Rottman çıkar ve ardından telaşla Wichter girer.)

Wichter: *Amirim, Amirim...*

Amir: *Ne oldu?*

Wichter: *Buldum, buldum.*

Amir: *Neyi Buldun?*

Wichter *Onu, amirim onu.*

Amir: *O kim?*

Adamı amirim adamı?

Amir: *nerede buldun?*

Wichter: *Burada, demir buradan pasaport alıp giden adam.*

Amir: *Ne.. Vay beni eşek kafam. Nasılda anlayamadım. Çabuk, Havaalanına gidiyoruz... (Işıklar söner)*

Sahne 16

Havaalanı, Stefie, Maria, Wichter, Amir ve Müller sahnededir.

Stefie – Ben vuralım demiştim.

Maria - Ay Stefie zaten bütün erkekleri içeriye aldık. Bari o kalsaydı.

Lukas: Ne vurması, senin vurma hevesin olmasaydı şimdi yakalamıştık adamı.

Amir – Kaçırıldık herifi, burnumuzun dibine kadar gelmişti. Beceriksizler.

Müller – Amirim bunu bir başarısızlık olarak değerlendirmeyelim. (Amire yaklaşır) Bence hemen birisini bulup tutuklamalıyız. Yoksa basın bunu duyarsa rezil oluruz.

Amir – Haklısın Müller hemen birini bulup getirin. Yoksa rezil oluruz.

Hepsi sahneyi terk eder. En arkada Wichter topallayarak sahneden çıkar.

Sahne 17

Havaalanı, polis memuru Ramazan ve Mehmet etrafı kolaçan ederler.

Polis Memuru Mehmet – Aha buldum devrem. İşte bu kesin fil hamdi. Bugün birisini götürmezsek amir bizi duman eder.

Polis Memuru Ramazan – Hangisi devrem?

Polis Memuru Mehmet – Valla devrem şu kızıl sakallı varya o olur bak.

Polis memuru Mehmet ve Ramazan Rotmanı tutarlar. Bir süre aralarında tartışma olur. Ama kolundan tutarlar ve götürürler. (Wie Bitte...)

Sahneye Ayşe gelir.

Anlatıcı Ayşe – Gördünüz ya efendim. Dünyanın neresine giderseniz gidin durum aynı. Siz izlediniz biz sahneledik. Aman ha sakın ola durumu abarttığımızı düşünmeyin. Bizden söylemesi, ne fil Hamdi'ler biter, nede Rotmann gibi bahtı kapalılar.

[Sunuş] *Aziz Nesin ve Kurt Kusenberç'in eserlerinden esinlenerek oluşturduğumuz Polisiye komedi oyunumuzu seyrettiğiniz için teşekkür ederiz.*

Selamlama ve SON...